

I. VI. 1935

Union — 20. ura

V spomin blagopokojnega Viteškega Kralja

ALEKSANDRA I. UEDINITELJA

KONCERT

PEVSKEGA ZBORA »SLAVEC«

UVOD

DRŽAVNA HIMNA

Pach . . . DIES IRAE (Marcia tragica)

PROGRAM

Zbor

Dalmatin . O JEZU CRIST

(obdelava Koporčeva)

Kogoj . . OREL

Koporč . . PET PEDI

Mokranjac OSMI RUKOVET

Behterov . VJERNI KAVALI

Ljadov . . VOZLE REČKI

ODMOR

Orkester

Koporč . . EPILOGO SIMFONICO

„9. X. 1934.“*

Gerblč . . G-dur SIMFONIJA

(scherzo, finale)

Zbor z orkestrom . .

Rupnik . . ZASTAVA

Rimsky-Korsakov . . SLAVA

DIRIGENT RUPNIK

Sodelujejo:

Dirigent kap. I. kl. DRAG. ŽIVANOVIČ

Pomnoženi orkester 40. pp. „Triglav“

* Skladba Epilogo simphonico „9. X. 1934.“ je posvečena spominu smrti blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Uedinitelja

SKLADATELJI

DALMATIN JURIJ: znamenit član reformatorskih idej. Za slovensko glasbo je zelo važen, ker je poleg Trubarja sodeloval v ustvaritvi slovenskega jezika.

KOGOJ MARIJ: neizčrpen harmonični kombinator-polifonik, ustvaritelj slovenske moderne glasbe.

KOPORC SREČKO: moderni slovenski skladatelj in pri nas edini teoretik najnovejše glasbene smeri, ki zastopa Schönberg-Bergovo ideologijo. Njegova teoretična dela: harmonija, kontrapunkt, fuga in kanon, instrumentacija.

MOKRANJAC STEVAN: eden prvih srbskih skladateljev, ki je umetniško obdelal narodno pesem.

BEHTEROV N.: bolgarski skladatelj narodne smeri, ki jemlje vsebino iz primitivnih prvin ljudskega izraza.

~~LIADOW~~: ruski glasbeni realist. Znak njegove glasbe je jasnost arhitekture in melodična naslonitev na stare moduse.

GERBIČ FRAN: jedrnata glasba v strogo-klasičnem slogu. Vsebinsko sledi romantičnemu nastrojenju, ki je podoben Schumanovski pobarvanemu orkestralnemu zvoku.

~~RIMSKY-KORSAKOV~~: član ruske »petke«, ki ima veliko zaslug za rusko narodno pesem.

RUPNIK IVAN: himna »Zastava« je poklonjena pevske-mu zboru »Slavec« ob priliki razvitja zastave, ki jo je »Slavcu« poklonil bla-gopokojni Viteški kralj Aleksander I. Uedinitelj.

BESEDILO

O JEZU CRIST

O Jezu Crist je le k Tebi,
vseh mojih nujah kličem.
Saj si le Ti moj pomočnik,
oben angel ali človik nej
ker bi meni pomagal,
tar poleg stal,
v kateriga bi zavupal.

OREL

Med valovi skalnimi reka je temnela,
brez šumenja, brez glasu k morju je
hitela.
Solnce svetlo ni nikdar osvetlilo dvaji.
Molk in božji duh vladar bivala v tem
kraju.
Kot globoka se skrivnost reka ta je vila,
orla mladega samo tiho je krmila.
In usodna ura je prišla:
orel zrastel odletel je vedno više,
vedno više brez miru
nad ves svet se vzpel je...

PET PEDI (Turšič L.)

Revež še enkrat sem obsejal
njivo z rumeno pšenico,
morda bom letos poslednjikrat čul
znanko prepelico: Pet pedi.
Teh pet pedi, ki si jih odmeril,
mi posveti, da se Ti ne bom izneveril.
O Gospod, teh pet pedi —
zadnjih na njivo sirotno,
naj Tvoja rosi blagodat,
da k Tebi prinesem vsaj majhen zaklad!

OSMI RUKOVET (srbska narodna)

Džanum, na sred selo šarena česma te-
čaše, ago,
Džanum, na taj česma dve do tri mome
sedjaju, ago,
Džanum, dajte mene ta mutna voda, da
pijem, ago, da prodjem.
Džanum, tebe ima, ta bistra voda, da
piješ, ago, da spiješ, ago.
Što Morava mutno teče in krvava ža-
losti moje...
Banjale se tri devojke tužne jadne, ža-
losti moje...
Razgrana se grana jorgovana, of,
Pod njom sedi lepa Julijana, of,
Komu vezeš svilenu maramu, of,
Skoč kolo, da skočimo, koj može, da
ne može,
mi drugi, da možemo sve do puta pra-
vovita,
sve do reke oblanove!
Kolo skoč!

VJERNI KAVALI
(bolgarska narodna)

Vjerni kavali medeni,
dosta devojki lgahte večer po bujni
rednici...
dosta nevesti karahte slzi da ronjat bi-
serni...
žalba po mladost hvrknala...
dosta vdovici mamihte
mene da gledat pod oko in da vzdíšat
siroti...
dosta se nie širihme redom po sela
okole
sičko e pusto do vreme...
Libe namerih kumudno mami snašica
šetrna,
mene stupanka po srce...

VOZLE REČKI
(ruska narodna)

Vozle rečki, vozle mostu trava rasla
šolkavaja, muravaja, zeljonaja...
I ja v tri kasi kasila
radi druga daragova, radi gostja...

ZASTAVA
(Gregorčič)

Naša zastava, sveta zdaj
nad nami radostno vihraj,
vodnica vedno bodi
nam vedno in povsodi!
Ti vodi naš navdušujoč,
mi s tabo pojdemo pojoč,
na vojsko nekrvavo,
za doma slavo...
Za dom ima gorko srce,
za delo pa krepke roke,
za petje jasna grla
ta četa naša vrla.
A delo, čut in spev glasan
naj domu služi v trdno bran,
in rast in čast in slavo pod to zastavo.

SLAVA

Slava Bogu na nebje,
slava Gosudarju našemu na sej zemlje,
slava,
čto bi našemu Gosudarju ne starjetsja,
slava,
Jevo cvjetnomu platju ne iznašivatsja,
slava,
jevo dobrim konjam ne izježivatsja,
slava,
vjernim slugam ne izmenjivatsja, slava,
čto bi pravda bila na Rusi kraše solnca,
čtob carjova zolota kazna bila vjek pol-
nim polna, slava,
čto bi boljšim to rjekam slava neslasj
do morja.
Slava malim rječkam, slava,
slava do meljnici, slava.
Etu pjesnju mi hljebu pojom,
hljebu čest vzdajom.
Starim ljudjam na uslišanje
molodim ljudjam v poučenje, slava.
Slava.

